

TERMINAALI

2/1995 LAPSELLINEN FUKSINUMERO



FUKSIN ULJAS KUOLEMA VUOSIMALLIA WAPPU'95

Skordari

Narisevan sedän turinoita

Jaaha. Taas on uusi syksy ja uudet opiskelijat. Tässäpä lienee hyvä tilaisuus normaalin pehmoilun sijasta vähän valistaa fukseja.

Aivan selkeä tosiasiahan on se, että viime lukuvuosi oli (ainakin teekkarikulttuurisesti mitattuna) killan koko lyhyen historian paras. Valtakunnallisten (kilpailijoista 3/4 OTT:lta) ja paikallisten jäynäkisojen ylivoimainen voitto, lumiveistoskilpailun 3. sija (yliopiston paras), uusi aktiivinen hallitus, Wapun epävirallisesti paras kiltalehti ja muutama dynamiittifuksi vain muutamia mainitakseni takasivat sen, että pieni kiltamme näkyi ja kuului yleisön pyynnöistä huolimatta. Kiitos tästä kuuluu kaikille asianomaisille ja myös killan hallitukselle, joka tiukasta tilanteesta huolimatta tarjosi kaiken mahdollisen tuen.

Ja voittokulku jatkuu. Teknisessä tiedekunnassa alin pistemäärä oli kiltamme hyväksytyille toiseksi suurin heti tuotantotalouden jälkeen. Haki-joita oli paljon ja taso oli korkea. Itse asiassa, allekirjoitaneella eikä n:llä muullakaan olisi ollut mitään jakeja päästä näillä pisterajoilla opiskelemaan. (Ovatkohan pääsykokeet helpottuneet? -toim.huom.)

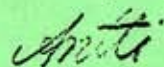
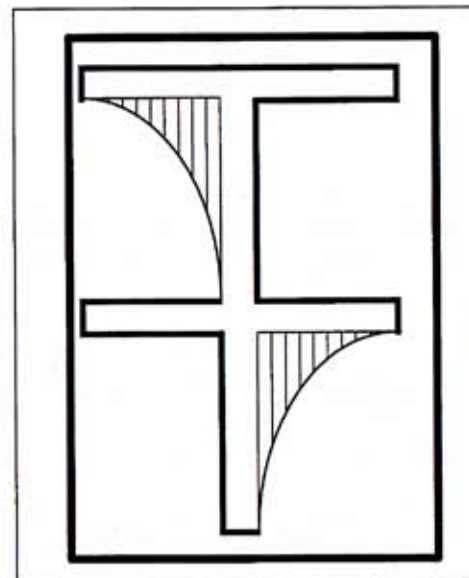
Kaikki tämä kuulostaa hyvältä. Valitettavasti maailma ei ole mustavalkoinen. Sama pätee myös kiltamme nykytilanteeseen. Rahatilanne on aika ankea, onneksi kuitenkin laskut saataneen maksettua, mutta sähkön tai muiden isojen kiltojen kaltaisiin "hyvin sponsoroituihin" tilaisuuksiin varaa ei ole. Arvonlisäveron myötä kopiokonetulot ovat

pienentyneet, eikä kiltalaisten epäuskollisuus kopiointiasiaassa auta yhtään. Käytetään ihmiset killan omia kopiokoneita, ne rahat tulevat muodossa tahi toisessa takaisin. Kaikista huolestuttavinta on kuitenkin aktiivisuuden kasaantuminen ns. kriittiseen massaan. Voidaan rehellisesti sanoa, että kaikki aiemmin mainitut saavutukset on toteuttanut pieni ydinporukka

Moni sanoo, että kiltatoiminta on sisäpiirin juttu. Niin pitääkin olla. Eikö kiltta ole oma sisäpiirinsä, varsinkin OTT:n tapauksessa koska kiltta on niin pieni että kaikilla on mahdollisuus tuntee merkittävä osa muista kiltalaisista? Ajatelkaapa esimerkiksi sähkökilttaa, jossa joka vuosi uusia opiskelijoita tulee yli sata.

...Että mitäköhän tällä nyt oikein ajetaan takaa? No sitä, että kiltta tarvitsee uusia aktiivisia hahmoja ihan vain siitä syystä, että ihmiset vanhenevat, valmistuvat (?) ja hyytyvät. Ihan missä tahansa järjestyksessä. Eliikkä ottakaapa neuvo vastaan ja tulkaa mukaan leikkimään, leluja varmasti riittää kaikille.

Oksennuksenhajuista syksyä toivotellen,

SISÄLLYSLUETTELO

Kansikuva (starring K.K.)	1
Itkua ja hammasten kiristelyä	2
Tämä sivu	3
Nurinaa ja napinaa part II	4
Hallituksen "naamat"	5
Belle++ - indeksi	6
Lämpimästi tervetuloa fukseit!	7
The man is alive	8
Henkilökohtainen jatko-osa	11
"Ei niin varma lähtö"	13
Urheilua	14
Fuksicursed Kuopioon	16
Hellä runohetki	19
Takakansi	20

TERMINAALI

Oulun Tietoteekkarit ry:n pää-äänenkannattaja

Julkaisija: Oulun Tietoteekkarit ry,
Linnanmaa, 90570 Oulu
Email: terminal@stekt oulu.fi
WWW: http://stekt oulu.fi/

Päätoimittaja: Antti Kangas
Art director: TC valokuvakerho
S&M kolumnisti: Jykri (= vakio)
Toimituksen sihteerikkö: In your dreams, pal!

Tämän teoksen kopiointi on tekijänoikeuslain (404/61, muut. 898/80) ja valokuvain (405/61, muut. 898/80) mukaisesti kielletty lukuunottamatta Suomen valtion ja Kopiosto ry:n tekemässä sopimuksessa tarkemmin määriteltä osittaista kopiointia opetustarkoituksiin. Tämäkin numero on läpäissyt sensuurilautakunnan käsittelyn. Toimitus jättää kirjoittajille vastuun heidän mielipiteistään. Suomi on uusi maailmanmestari. Wappu on tulossa.

Rauli Kaksonen

Puheenjohtajan palsta

Syksy on saapunut ja vipinä opiskelurintamalla alkaa jälleen lisääntyä. Kesätyötilanne oli hyvä ja suurin osa tietoteekkareista vietti kesän alan töitä tehden. Kevään hakukierroksella yhä suurempi määrä ihmisiä haki lukemaan tietotekniikkaa, joten uudet tietofuksit ovat entistäkin teräväpääisempiä.

Voitaneen siis sanoa että tietoteekkareilla menee teknisessä mielessä hyvin, mutta miten on muuten? Miksi kokouksissa ja bileissä näkyy vain pieni osa tietotekniikan opiskelijoista? Opiskelun pitäisi olla muutakin kuin rypytysaista tenttien puurtamista ja kesätöiden paiskimista. Liian moni opiskelija vain paahtaa pitkän yliopiston käytäviä salkku tanassa ja kännykkä vyöllä heiluen. Jos olet yksi heistä, niin herää: opiskelu voi olla todella hauskaa!

Moni ajattelee, että pitää itsensä irti kiltatoiminnasta

- (1) jottei siihen mene aikaa
- (2) ei joudu hommiin joihin ei aikunutkaan
- (3) kaiken mitä tekee pitää hyödyttää itseä ja
- (4) ei pidä teekkarikulttuurista.

Nämä selitykset ovat ihan hyväksyttäviä, mutta oman kokemukseni mukaan kiltatoiminta ei vaadi edellisten ohjenuorien hylkäämistä. Seuraavassa on esimerkkejä OTIT:n toimintamuodoista joihin voit ottaa osaa ja silti säilyttää periaatteesi.

Käytä OTITin kopiotilejä ja -koneita. Ne muodostavat killan taloudellisen perustan.

Kiltahuoneen siivoustalkoita on muutaman kerran vuodessa: olisi kiva, jos paikalla olisi muitakin kuin fukseja joiden fuksipisteet eivät muuten riitä. Itseasiassa auttaisi jo, kun kiltahuonetta ei sotkettaisi yhtenä.

Killan WWW-sivut kaipaavat kipeästi uudistusta ja laajennusta. Kiltalaisten WWW- sivut voisivat muodostaa OTIT kokonaisuuden.

Pommarissa on Sunin työasemia, jotka vaativat ylläpitoa. Operaattorin arvostettuun virkaan otetaan asiasta innostuneita tietoteekkareita ja koulutus tulee kaupanpäälliseksi. Hyvä operaattori saa aina töitä yrityselämästä.

Opetuksen arviointilomakkeet täytyy käsitellä. Vanhoja tenttejä skannataan verkkoon WWW-käyttöä silmälläpitäen. Hommat vaativat työtä, mutta se menee suoraa opetuksen tason parantamiseen.

Tietääkö sinun yrityksesi mitään OTIT:sta. Ota pari kappaletta tätä kiltalehteä ja kiikuta työpaikkasi kahvioon. Kysy samalla pomoltasi, olisiko heillä halua liittyä kannatusjäseneksi. Kannatusjäsenmaksu on yrityksiltä ja yhteisöiltä 1000 mk per vuosi, summan määrää killan vuosikokous. Kiinnostuneet saavat lisätietoja suoraan minulta.

Ala killan toimihenkilöksi. Vastuu ei ole niin suuri kuin hallitusvastuussa, mutta olet kuitenkin yksi killan avainhenkilöistä.

Asetu ehdokkaaksi hallitukseen, hommia riittää, mutta niin myös bileitä ja saunailtoja. Saat arvokasta kokemusta ja monipuolisia yhteyksiä tämänpäivän ja tulevaisuuden vaikuttajiin.

Rauli Kaksonen rale@otitsun.oulu.fi
Puheenjohtaja Oulun Tietoteekkarit ry

HALLITUS 1995



Pääministeri:
Rauli Kaksonen
Koskitie 17 b 23
90500 Oulu
puh. 981- 5545 179
email: rale@otitsun.oulu.fi
<http://stekt.oulu.fi/~rale/>



Kansliaministeri:
Kari Hautamäki
Aaltokankaantie 32
90800 Oulu
Puh: 981- 555 6301
email: ls@stekt.oulu.fi



Ulkoministeri:
Jere Polvi
Yliopistokatu 32 c 117
90570 Oulu
puh. 981- 5562730
email: olvip@otitsun.oulu.fi



Opetusministeri:
Jouko Kylmäoja
Rautatienkatu 16 c 23
90100 Oulu
981-376635
email: golf@stekt.oulu-fi



Liikenneministeri:
Olli-Pekka Lukkarinen
Taidonkaari 1 G 53/3
90570 Oulu
puh. 981- 5545550
email: kane@stekt.oulu.fi



Varapääministeri:
Jarkko Kempainen
Rautatienkatu 16 c 23
90100 Oulu
puh. 981 - 376635
email: mysti@stekt.oulu.fi



Kiltavarainministeri:
Maija Koivusaari
Limingankatu 5 b 32
90120 Oulu
Puh. 981- 312 0404
email: majja@stekt.oulu.fi



Sisäministeri:
Jyrki Hoisko
Rakentajantie 5 e 607
90570 OULU
puh. 981- 5569204
email: amigman@stekt.oulu.fi



Työvoimaministeri:
Mirikka Pietiläinen
Huovintie 19
90630 Oulu
puh. 981- 5317345
email: mirikka@otitsun.oulu.fi



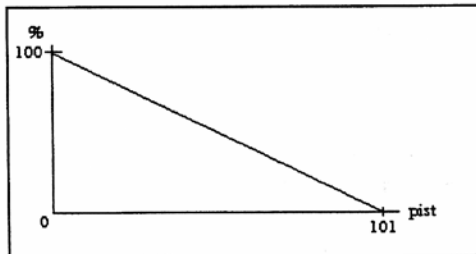
Tiedotusministeri:
Antti Kangas
Merikoskenkatu 3 a 27
90500 Oulu
puh. 981- 342452
email: scorpion@stekt.oulu.fi
<http://stekt.oulu.fi/~scorpion/>

Oulun Tietoteekkarit ry
Linnanmaa
90570 Oulu
puh. 981-5532819
email: otit_hallitus@otitsun.oulu.fi
www: <http://stekt.oulu.fi/~tkilta/>

BELLE++ -INDEKSI

Tämänkertaisessa tc-visassa voit testata ennenkaikkea kavereittesi muistia. Testin kulku on likipitään sama kuin Wappuisessa Belle-testissä. Siis kavereittesi kerrottua sinun syyllistyneen johonkin seuraavista tempuista voit lisätä tempusta saatavat pisteet hyväksesi. Lopuksi tarkista bellein- deksiarvosi oheisesta taulukosta. Fuksinräpäle! Nyt voit sinäkin tarkistaa onko sinusta ylipäättään ollenkaan tietoteekkariksi.

- Pakoileminen Wappuheilaa Letkun puiston pusikoissa. 5 pist
- Wappuisen aamukrapulalaatan heittäminen kaverin päälle pizzeriassa. 6 pist
- Hyvän bandin kätteleminen kesken setin, nimim "Teekkari mee vittuun sieltä". 4 pist
- "Pilata tunnelma" ts. nauttia tietoteekkarille ominainen määrä ilmaista viinaa tutakillan fuksicursiolla. 9 pist
- Oksentaa jatkoilla _kaikkialle_ muualle paitsi vessanpönttöön. 7 pist
- Lauluillassa fuksinplanttuna tokaista lakkipäisille n:nnen vuoden tieteen- harjoittajille: "hei lopettakaa toi laulaminen niin päästään aloittaan disco". 1 pist
- Ei päästä porukoitaan sisälle kämppäänsä lauantaiamuksella yllätysvierailulla. 8 pist
- Naapurikillan fuksicursiolla istua ensin tuntitolkulla kalvosulkeisissa ja sitten lopuksi kysäistä: "Anteekshi mutta mitä tämä firma oikeen valmistaa?" 4 pist
- Wappuna kaupungilla tempaista juosten korttelin ympäri pelkkä tupsulakki päässä. 3 pist
- Hyvän jutun kertomista ei pidä koskaan keskeyttää oksentaakseen: "... niin ja sitten <ryöps> mentiin meille ja <yöksrrg> ostettiin kaks..." 5 pist
- Kävellä takaisin Ouluun cursiolta Jyväskylästä. 10 pist
- Harjoitella fuksiuintia syksyisessä Laanaojassa jossakin kesäteatterin tienoilla, samalla reissulla hukaten kenkensä korkealle puiden oksistoon. 3 pist
- Kolmena perättäisenä vuonna hukata omaansa ja muiden omaisuutta fuksisuunnistuksessa. 4 pist
- Fuksicursiolla kovaäänisesti syyttää kalvosulkeisten pitäjää kokouksen sätkynukeksi ja Helsingin herrojen nöyristelijäksi. 6 pist
- Risteillä Goominsa putkassa Töölössä. 7 pist
- Virtuaalimatkailla nääsவில்lessä, lappeenrannassa ja ruotsissa. 3 pist jokainen
- Wappuna joutua kannetuksi sammumaan junaradalle. 9 pist
- Tulla valituksi mr. Lutkiksi. 1 pist



Teekkarin tervetulo puhe uusille fuxeille.

Morjens... Mitäs fucksipaskiaiset? Sitä on niinku tultu opiskelemaan vai? Ja ihan tietotekniikkaa? Mitähän tekin typerät märkäkorvat mulkunnupit oikein kuvittelette tekevänne? Sitä niinku oletetaan, että täällä opiskelemalla teistä tulee jotain tietokoneguruja? Come on... Watch the mirror and spank on the picture. Teistä ei tule mitään muuta kuin Nokian ohjaamia sätkynukkeja ja työtävieroksuvia homoidiootteja. Tämä nyt sattuu olemaan se hard-fact. Vitun luusereita te olette (ja tulette muuten vastakin olemaan). Vittu, vedä isäs hirteen ja nai äitiäs perseeseen.. Me vanhemmat tieteenharjoittajat voidaan hoidella se sun pikkusysteri... Ja on muuten turha kuvitella, että täällä mitään hienoa oppisitte... Tai että Reikusta irtoais joku ekonomi tai lääkistytö... vitut, siellä ei ole teille muita kuin terveydenhoito-oppilaita, lastentarhaajia ja tekun homoja.

Sanoinko muuten että olet hämmästyttävän huono ihminen? Niin, juuri sinä finnikasvoivoinen ihraperseinen rasvatukkainen vaikkukorva paska. Sitä ollaan niinkuin äitin poikia? Haistatappas huomenna soittaessasi jälleen mammalle oikein kunnolla pitkät vitut. Tai kerro viimeisin märkä unesi. Vai ollaanko sitä oikein isän poikia? Saatana, postinjakajan runkkaava poika sinä olet! Perkele, tai pahempaa: Naapurin tekele. Senkin äpärapentu, äitis jakoi vittu märkänä ennenkuin jakamista oli keksittyään! Jaa.. Tulikos sitä oikein kirjoituksista ällii?? Voi vittu, vedä jo ittes

hirteen ja tunge ne paperit perseeseesi. Täällä ratkaisee vain C++:n tai perseennuolennan jalo taito. Saatanan nörttinuija. Get a real life and buy an amiga!

Täällä on ihan turha tulla leveileen lukion todistuksilla tai aatelissukulaissilla, Kauppakorkea on sitä varten! Vittu, mee amikseen, mitä sä täällä teet? Kyrvännuolija perseennussija! Piiloneekerijutkuhomo! Ei muuta kuin rautalankaa kaulan ympäri ja männynlatvasta roikkumaan! Eihän susta ole edes verkkopainoksi saati sitten koiranruuaksi! Hyi hitto! Sukulaisetkin häpeää sinua, niin juuri sinua! Olisit nyt herranjumala sentään mennyt sinne ammattikoulun peltiseppäsuurtalouskokkilinjalle tai lukenu lukiossa ahkerammin ja päässyt siten parempaan ammattikorkeakouluun.

Varokin muuten kulkemasta kaupungilla, vastaan kun tulet, niin pätkin auttamatta turpaan. Tuommoinen ruipelo valkovuotosurkimus, mällit sinusta puristetaan ulos. Muuten vihjeeksi: Niissä olutpulloissa siellä Fuksien saunaillassa on rotanmyrkyä, päästään kerralla koko paskaongelmasta (ja sinusta). Kantsii olla maistelematta!

Niin.. Että sydämellisesti tervetuloa opiskelemaan tietotekniikkaa oikein sitten minunkin puolestani.

toivoopi vuosikurssit '74-'75

Johtaja Elää!

Oli paskanharmaa syysaamu. Viimeisetkin kirjavanväriset lehdet tipuskelivat puista peittäen kadut limaiseen lehtimereen. Harmaa paksu sumu tunkeutui pienimpäänkin rakoon rajoittaen näkyvyyden muutamaan metriin. Krapulaiset rantajuopot miettivät kuumeisesti pikkurötöksiä joilla talven majoitus järjestyisi.

Keskikaupungilla haisi ummehtunut paska ja ihmiset kuljeskelivat maahan katsoen pitkin märkiä katuja. Oli siis ihan tavallinen syksyinen aamu Oulussa.

Edellisen illan kiljumälli lämmitti vieläkin kroppaa, tosin päätä särkiniin vietävästi. Terminaalin virallinen avustaja Jyrki (nimi ei muutettu) oli vittuuntunut. Rahat oli lopussa ja opinnotkin menivät päin persettä. "Vedä käteen", sanoi entinen tyttöystäväkin eilen. Voi saatanan saatana, pakko saada lisää viunaa, mielti Jykä. Taskunpohjalta kaivettu viidenkympin seteli ihan poltteli käsissä. Alkohohan on ihan korttelin päässä, syntyi ajatus samantien. Pari Makkepulloa lievittäisi vitutusta varmasti.

Pakkahuoneenkadun Alkon edessä alan jengi jo verrytteli ja odotteli ovien avautumista. Mikä onkaan parempaa kuin taskulämmin soppa kylmällä? Jyrkin askel alkoi jo painaa ja silmät loppaista. Askeleiden pehmeät kolahdukset märkään asfalttiin pitivät kuitenkin miehen hereillä. Tunnelma oli kaikessa alakuloisuudessaankin lähes unenomainen. Enää kortteli matkaa, ajatteli Jyrki puolinukuksina kävellessään rautatieaseman ohitse. Vastaan käveli nuorehko somalimies Armanin puvussa ja krokotiilinnahkaisissa kengissä, varovasti rapakkoja vältellen. "Vitun sosiaalihomot, harkittu ja hallittu niskalaukaus olisi noillekin aivan oikein", jupisi Jyrki itsekseen hieman pirteämpänä kohmelon vavisuttaessa hentoa vartaloa. Nyt on aika saada soppaa, totesi Jyrki lakonisesti.

Alkon ovet aukesivat. Äänekäs, pahallehaiseva pultsarijoukko tunkeutui ovista sisään joka-aamuiseen tapaan. Myymälän edessäolevien oksennusten analysointi ja luominenkin sai jäädä sikseen. Viisi minuuttia kului ja myymälä oli täynnä ihmisiä, jos niin voi nyt sanoa. Jyrkin saapui paikalle horjuvin askelin. Vihdoinkin pääsi miehen huulilta helpotuksen tunteen vallatessa mielen. Loppuu se kanuuna ja uuteen nousuun vaan, riemuitsi kidutettu mieli. Ripeä nykäisy ovesta sai sen aukeamaan narahten ja avaten pääsyn juopuneen paratiisiin.

Jyrki käveli lähes pakonomaisesti hyllyrivistöjen välissä. Lämpö oli tehnyt miehen jälleen uniseksi. Jalvoja oli pakotettava kävelemään kohti Viinihylyä, matkaakaan ei ollut enää paljoa. Vasen jalka, oikea jalka, vasen... Äkkiä Jyrki säpsähti. Mikä oli tuo tuttu ääni? Samassa hän näki lyhyen tummatukkaisen miehen nurkkaan päin kääntyneenä. Mies näytti pitelevän jotain käsissään. Jyrki pakotti itsensä menemään miehen luo. Mies vaikutti jotenkin kummalliselta. Ihan kuin hän ei olisi jollain tapaa kuulunut tähän ympäristöön, juoppojen sekaan. Hei kaveri, mitä sä oikein teet? , kysyi Jyrki tarttuen miestä olkapäähän. Mies käänsi vaivautuneesti päätänsä ja samassa Jyrki jähmettyi. Noissa kasvoissa oli jotain tuttua. Nuo piirteet, nuo jumalalliset kulmat, pistävät silmät ja hallitut viikset, ne ilmentivät jotain suurempaa ja samalla niin tuttua. Shhhh, ole vaiti ja ota ryppy, sanoi mies tarjoten olutpulloan Jyrkille. Jyrki totteli voimatta vastustaa miehen tiukkaa mutta lämpimää ääntä. Kylmä olut soljui Jyrkin

kurkkuun ja tuntui niin hyvältä, että leveä hymynousi Jyrkin kasvoille. Onko sulla rahaa, kysyi mies tiukasti. Oo-oon, vastasi Jyrki saman tien sen kummempia ajattelematta. Anna tänne, niin mennään, sanoi mies samantien ottaen Jyrkin esillekaivaman setelin. Mies käveli tarokkaasti, lähes juosten, viinihylylle, otti pari pulloa Makkea ja jatkoi kassalle. Mies maksoi pullot ja viittilöi Jyrkiä seuraamaan. Mitähän tästäkin seuraa, tuumi Jyrki uteliaana.

Jyrki seurasi miestä tämän kävellessä pitkin askelin eteenpäin. Jyrkin kyselyistä huolimatta mies oli vaiti ja jatkoi kävelyä. Lopulta suhteelli-

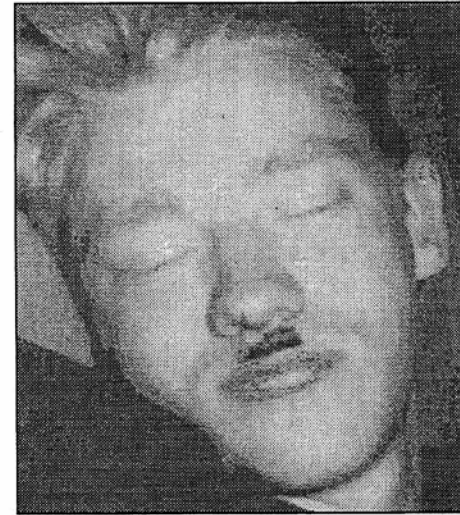
sen pitkän kävelyn jälkeen miehet saapuivat valkoisen rakennuksen luo. Tule, istutaan , sanoi mies viimein ja käveli rakennuksen sisäpuolelle ja istui puksulle penkille. Jumalauta, tähän on jonkinlainen ulkoteatteri, sanoi Jyrki ääneen. Kesäteatteri, totesi mies kuivasti ja jatkoi: Aletaanhan ottelemaan, ei tätä päänsärkyä kestä kukaan, en edes minä. Pullon kiertämisen lomassa Jyrki mietti kuumeisesti, kuka tämä outo mies oikein oli. Hänessä oli

niin paljon tuttua ja isällistä, että Jyrkiä ihan hirvitti. Samalla epähuomiossa Jyrkin ote lipsi ja pullon pohjalla olleet pari senttiilitraa viiniä kaatuivat miehen sarkahousuille. Donnerwetter, huusi mies raivoissaan ja ikäänkuin hamusi olematonta pistoolia vyöltään. Jyrki jähmettyi. Hän TIESI, kuka mies on. Siitä ei ollut enää epäilyksen häivääkään. Mies oli aikojen suurin johtaja, kaikkien arjalaisten sankari ja esikuva,, itse Adolf Hitler!!!

Anteeksi ,taisin olivastua , sanoi mies hieman nolosti ja jatkoi: Unohdetaan koko juttu ja otetaan tämä toinen pois kuleskelemasta. Mutta

sinähän olet Hitler, sai Jyrki änkytettyä, teit itsäin vuonna 1945! Tämä kommentti sai miehen silmät loistamaan ja erottipa Jyrki miehen kasvoilta hieman voitonriemuisen ilmeenkin. Samassa mies alkoi puhua.

No joo, niinpä niin. Sanonpa vain, että ovat tyhmiä ja huonoroituksia ihmisiä, kun eivät Minua ja juutalaisenrettanaa erota toisistaan. Itse asiassa, on oikeastaan hyvä vain että luulevat minun olevan kuollut, eipähän tarvitse niin kauheasti pelätä kaikenmaailman jutku-natsinmetstäjäjä. Toisaalta, on minulla sitä varten täällä kaksoisolentokin, jos joku vaikka saisi vihiä.



Maksavat muuten perkeleen paljon ne plastiikkakirurgit nykyään. Vuonna 1945 kaverini Mengele tekaisi yhden jutkusta mulle kaksoisolennon, joka sitten ammuttiinkin siellä bunkkerissa. Vähän harmittaa Evan kohtalo, mutta elämä on joskus kovaa eikä elämää olisi ilman kovaa. Heh, nyt tässä on tullut oltua his-sunkissun nämä vuodet, mitä nyt olen täällä Oulussa paikallisten aktiivisten kanssa vähän kaljaa maistellut ja parantanut maailmaa. Mies kertoi lisää

tarinaansa samalla viinin valuessa kurkkuihin.

Miksi ja miten tulit tänne Suomeen, ja eritoten tänne Ouluun? Kysyi Jyrki uteliaana ja hämmentyneenä. Noh, täällä Suomessa on paljon parempi sosiaaliturva kuin esimerkiksi Argentiinassa, viina on tosin kallista. Oulun tulin siksi, että täällä on aika aktiivista toimintaa asian puolesta ja saakelin vääräroituksia suhteellisen vähän. Onhan niitäkin poikien kanssa aina välillä hoideltu. Mies vastaili muutamaan muuhunkin samanaiheiseen kysymykseen ja nauk-kalli viinia siinä lomassa. Ryppyyn jälkeen mies hymyili jo pikkaisen piikeissään.

Mutta miksi kerrot tämän kaiken minulle? Kysymys, jota Jyrki hieman pelkäsi kysyä, lipsahti ikäänkuin vahingossa hänen huuliltaan. Mitäköhän tämä suoraselkäisyyden puolestapuhuja aikoi hänelle tehdä. Väristykset kulkivat pitkin Jyrkin hien kostuttamaa selkää ja hikikarpaloita putoili pitkin poskia.

Rauhoitu poika, totesi mies huomaten Jyrkin tukalan olon. En minä sinulle aio mitään tehdä, ehkä joskus tarjota kaljan tai pari jos se sopii. Kuka sinua edes uskoi, jos jollekin kertoisit? Minuthan on julistettu kuolleeksi 50 vuotta sitten, joten ei tässä mitään hätää ole. Täällä Oulussa minä olen kuten kuka tahansa niistä tuhansista vanhoista kärtyisistä ukoista, jotka asuvat juuri sinun yläkerrassasi ja soittavat suutaan mölyämistä. Sitäpaitsi, olen juuri tavannut erään naisen, eikä sitä koskaan tiedä vaikka. jonakin päivänä sitä vanhakin innostuisi vielä ihan tosissaan...

Viinipullo alkoi olla loppuillaan ja miehet humalassa. Hetki hetkeltä Jyrki tunsikin olonsa mukavammaksi, ja jonkin ajan kuluttua miehet jo paransivat maailmaa "annamääsänonsulleydenutun"-tyylillä.

Jyrki heräsi sängyssään karmeaan päänsärkyyn. Oksennettuaan housuilleen hän ryömi vessaan ja antoi loppujen jämien tulla pytyneuruksille. Voi saatana mikä uni, mietti Jyrki riisuen kiimppisiä housujaan. Uunituoreen puklan haju teki tepposensa ja Jyrkin yritys estää oksennuksen tulo pitämällä kättä suun edessä epäonnistui. Makkaranpaloja sappinesteessä suihkusi hänen nenästään suoraan keskelle vessan peiliä. Jyrkin pyyhkiessä kättään laatanrippeistä housuntaskuunsa hän tunsikin kädessään rypistyneen paperilapun., jonka avattuaan hänen silmänsä leimautuivat siinä olevaan tekstiin: Aatu puh. 376635 !!!

Kurkipotku kannattaa AINA!



MoPO

Hän on täällä tänään!

Edellisen Adios ry:stä kertovan jutun tiimoilta tuli niin paljon kyselyitä ja yleistä kiinnostusta heräsi että toteutimme teidän, lukijoidemme, hartaan toiveen ja otimme selvää mitä Adios ry:lle ja puheenjohtaja Voitto Ranteelle tänään kuuluu.

"Sanokaa Vode vaan", aloittaa Ranne, "Olemmehan jo vanhoja tultuja. Juttunne jälkeen yhdistykseen tuli niin paljon yhteydenottoja että palvelupuhelimemme soivat yötä päivää 24h vuorokaudessa kolmen viikon ajan. Kiitos siitä kuuluu kyllä pelkästään teille."

Ranteen mukaan yhdistyksen suunnitelmissa onkin nyt suuri julkisuuskampanja. "Olemme yhdistyksen hallituksen kesken sopineet ja arponeet niin että tappiokseni joudun jäämään huolehtimaan yhdistyksen jatkosta muiden lähtiessä yhdistyksen 1-vuotispäivänä ensi maanantaina." Muutakin aktiviteettiä on tarkoitus järjestää ennen iltajuhlissa tapahtuvaa hallituksen ryhmälähtöä.

Ouluhallissa lähtömessuilla mm. konsulentit esittelevät ja tarvittaessa käyttävät apuvälineistöään, myös vapaaehtoiset henkilökohtaiseen ratkaisuunsa päätyneet voivat lähteä yhdistyksen vuokraamalla benjihyppytelineellä. Viikkoa ennen juhlapäivää yhdistys julkistaa lähtijäkilpailunsa säännöt. Kilpailussa konsulentit videoivat ja arvostelevat ilmoitettuja lähtösuorituksia, parhailla suorituksilla on mahdollisuus päätyä Renny Harlinin ohjaamalle yhdistyksen esittelyvideolle. "Kuulemma Lauri tarvitsee myös näyttäviä lähtösuorituksia Cliff Hanger II -elokuvan filmauksia varten. Eli siis hyppysuoritukset ovat etusijalla", neuvoo Ranne. Messuilla on myös erityinen 'poikuudesta eroon ennen lähtöä' -palvelu johon voivat lähtöaikaiset nuoret miehet ja miksei naisetkin ilmoittautua. "Palveluun osallistuvien on tosin ennen tapahtumaa kirjallisesti sitouduttava lähtemään

konsulenttien järjestämissä toimintanäytöksissä. Me olemme asiallamme vakavissamme ja tahdomme tukea yhtä vakavissaan lähteä päättäneitä ystäviämme", pysyy Ranne jyrkkänä.

Messut ovat syksyn päätapahtuma, mutta toki yhdistys on puolessa vuodessa muutenkin kehittänyt toimintaansa. Ranne kertoo palautteen saamisen lähte-neiltä jäseniltä olleen aikaisemmin erityinen ongelma, mutta nyt yhdistyksellä on palveluksessaan meedio joka on ottanut yhteyttä lähteneisiin ja pyytänyt palautetta. "Tyytyväisiä on oltu", kertoo Ranne iloisena, "mm. Nirvanan Kurt Cobainilta tsemppi-terveisiä kaikille henkilökohtaista ratkaisuaan pohtiville. Kurt kertoo Taivaan olevan ihan jees paikka, vaikkei alttiita naisia eikä viinaa juuri ole. No totuuden nimissä Kurt myös paljasti että eipä enkelinpuvussa ole sepalustakaan eli se niistä hommeleista." Syksyn aikana on yhdistyksellä tarkoitus järjestää kaikille avoin lähtijäkurssi, jonne ainakin poliisi, lääkintöhallitus ja paikallinen terveysvirasto osoittaneet kiinnostusta lähteä luennoimaan.

Myös yhdistyksen jäsenhankintaperiaate on hieman muuttunut. "Otimme käyt-töömme first-in last-out -periaatteen rohkaistaksemme jäsenistöämme joko jäsenhankintaan tai sitten päätyämään henkilökohtaiseen ratkaisuunsa nopeasti." Pyrimme myös rohkaistamaan jäsenistöä tutustumaan toisiinsa ja niinpä perustimme lähtijäpinoa varten vuoronumeroiden vaihtopalvelun. Myöskin rahallisesti periaate tuntuu Ranteesta

järkevältä, "Mainostaminen ja konsulttien palkat nielevät rahaa nopeammin kuin 82-kiloinen mieshenkilö tippuu 19 metrin korkeudesta lähtönopeuden ollessa nolla, kuten sanonta kuuluu yhdistyksessä."

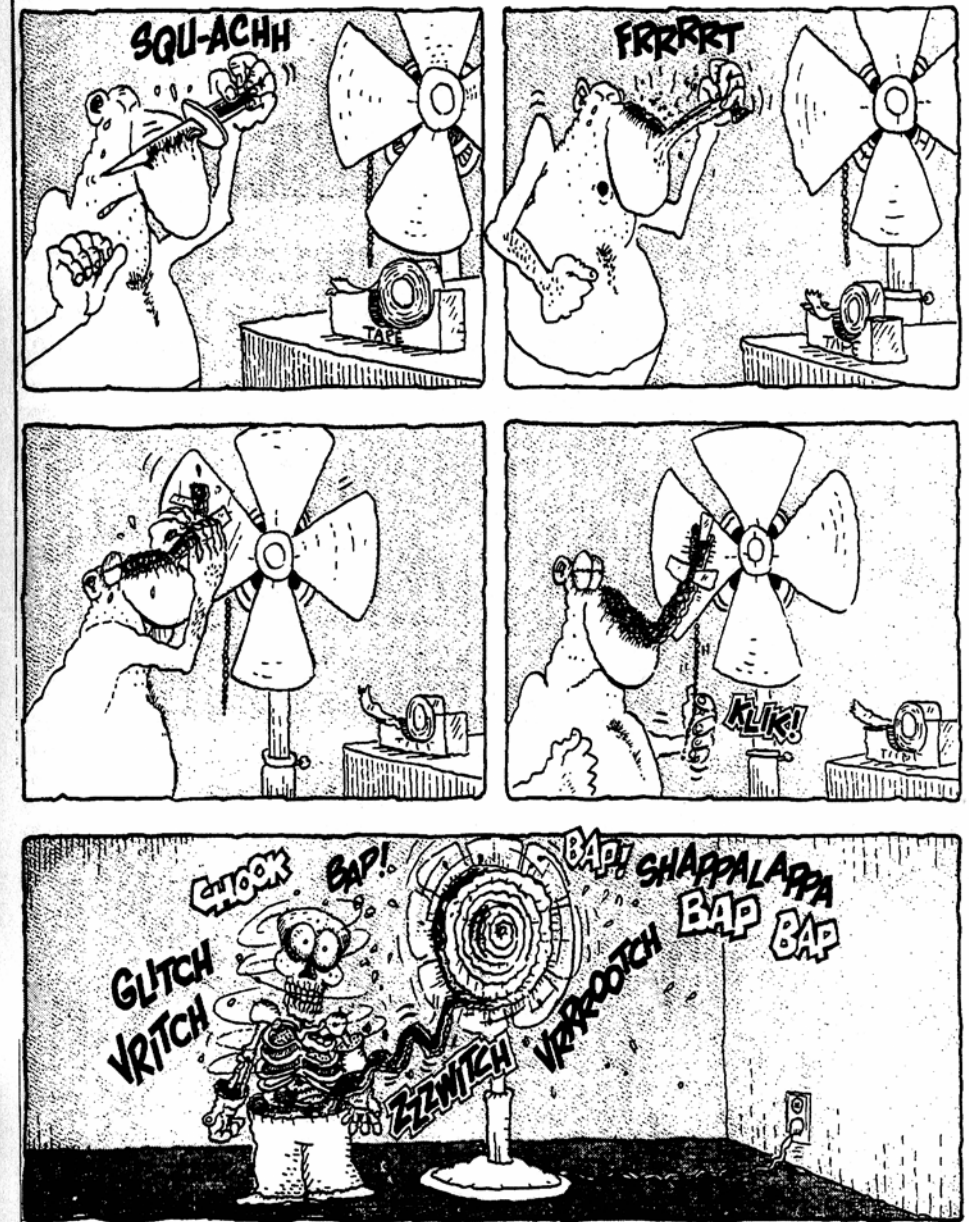
Yhdistyksen asiantuntijat ovat myös kehittäneet Ranteen mukaan valtavasti rahaa nielleen "Varma lähtö Advanced" -konseptin. Mainosmielessä Ranne suostuu kuitenkin paljastamaan joitakin yksityiskohtia. Varma lähtö advanced on normaalia konseptia hinnanakaampi vaihtoehto, mutta on Ranteen mielestä täsmälleen oikea ratkaisu tyyliä jousille urbaanille nykyihmiselle. "Se on vähän niinkuin takaisin luontoon urbaanissa kaupunkiympäristössä, eräät konseptin elementit on kerätty suoraan maamme katoavasta kansanperinteestä kuitenkin nykyaikaista klinistä teknologiaa hyväksikäyttäen." Konseptin elementeistä Ranne suostuu paljastamaan muutamia. "Perustana on hyppääminen niinkuin vanhassakin konseptissa. Uutuutena hyppääjään voidaan johtaa sähköä ja kaulassa oleva hirttonaru voidaan kiinnittää sään suotuisa ollessa jonkun läheisen rakennuksen ukkosenjohdattimeen. Hyppääjää varustellaan normaalin varustuksen (ks. Terminaali 1/1995) lisäksi mm. reikäiseen taskuun laitettavilla eteläamerikkalaisilla myrkyhämähäkeillä. Lähtijän toisessa ranteessa on kiinni ampiaispesä, josta herhiläisten toivotaan suutuksissaan ampaisevan hyppääjän kimppuun. Myöskin uutta on lisävarusteena lampaanveri-turkki lähtijän päällä, jonka pitäisi kerätä haaskalle lähtöä valvovan konsulttin ilmaan päästämät korppikotkat. Ilmalennon päättymistä alapuolella odottaa barracudia ja piranhoja kuhiseva läpinäkyvä akvaario (huomatkaa yleisöväkijällyisyys) jossa on myöskin sopivin välein pystyssä lähtijää odottavia teroitettuja curareen kastettuja seipäitä. Myöskin lähtijän anukseen tai naisen kyseessä ollessa vaginaan voidaan laittaa sytytetty dynamiittipötkö, joka sitten viimeistelee kaiken sopivalla ilotulituksella ja toivon mukaan auttaa osan yleisöäkin matkaan.

"Juttunne sai aikaan myös paljon kansainvälistä

kiinnostusta meitä kohtaan", kiittelee Ranne, "Lähtijäyhdistykset ympäri maailma ovat ottaneet yhteyttä ja ajatuksena olisi kerätä maailmanlaajuisista huomiota asiallemme, eli olemme alustavasti päättäneet järjestää ensivuoden aikana 16000 lähtijän yhteislähdön. Räjähdyksen pitäisi näkyä kuussa asti kehäisee Ranne." Brion leikkikalusuunnittelijat ovat ottaneet yhteyttä, tarvittaisiin yhdistyksen asiantuntijoiden apua Pikku kemisti -tyylisen "pikku lähtijä"-leikkikalupakkauksen suunnittelussa. Pienestä pitäen oikealla asialla", mainostaa Ranne. Kansainvälistä painostusta on käytetty Yhdysvalloissa San Franciscon viranomaisia kohtaan heidän kieltäytyessään paljastamasta Golden Gate-sillalta hypänneiden tarkkaa lukumäärää (Kaupalehti 28.6. 1995). "Olemme kuitenkin aika varmoja että joku yhdistyksen nimissä hypänneistä on 1000. sillalta lähtenyt. Tempauksen yhdistys rahoitti myymällä sillan kuvalla ja järjestysnumerolla 1000. varustettuja teepaitoja. Kiitos kaikille meitä tukeneille." Yhdistys aikoo myös kääntää ja julkaista syksyllä ilmestyvää kotimaista kirjallisuutta, erityisesti Tommy Tabermanin ja Seppo Hyrkkään "Veivinheiton alkeet" aiotaan tuottaa maailmanmarkkinoille mitä pikimmin.

Tähän loppuun Ranne halusi vielä mainostaa yhdistyksen piirissä olevista avoimista toimihenkilöpaikoista konsultteina. "Monet konsulenteistamme ovat itsekkin liian innokkaita lähtemään ja heidän ainainen kouluttamisensa maksaa." Ihanekonsultti on Ranteen mukaan valmis lähtemään apuun tarvittaessa vaikka suoraan vaimonsa päältä. Myöskin oman lähdön keskeyttäminen jotain hutiloijaa auttaakseen saattaa tulla kysymykseen. Myöskin vahingoilta ei konsulttin työssä aina voi välttyä. "Kerran ryhmälähtijöiden ensin halutessa kiertää maataamme konsultit sekoittivat bussin johonkin japanilaisturistien bussiin, luulivat lähtijöille tulleen pupun pöksyyn ja viimeistelivät lähtöaikeet konepistooleilla." Myöhemmin kyllä yhdistys sai kiitoskortin Japanista kilpailevalta yritykseltä koko yrityksen johtoportaan auttamisesta matkalle. "Se kortti on kehystettynä taulussa seinällä yhdistyksen toimistossa."

"...Ei niin varma lähtö..."



MoPO

“Huippuhetkiä elämässäni”

Tofesi eräs kovasti humalaisen asentajan oloinen juhlitsija mainostelevisiossa taannoisen jääkiekon maailmanmestaruuskisojen loppuselvittelyissä. “Mahtavin suoritus Suomen urheiluhistoriassa”, kommentoitiin myös. Toistaiseksi mahtavin Suomen urheiluhistorian suoritus kilpailtiin kyllä itänaapurin kanssa viitisenkymmentä vuotta sitten. Ja missä ovat tänään tässä kisassa kakkoseksi sijoittuneet?? Urheilijoiden johtamien pankkien armosta saavat kissanruokaa syödäkseen. Iltaisin odottelevat henkensä kaupalla entisiä Kemlin Innon nyrkkelijöitä oviensa taakse rahaa lainaamaan.

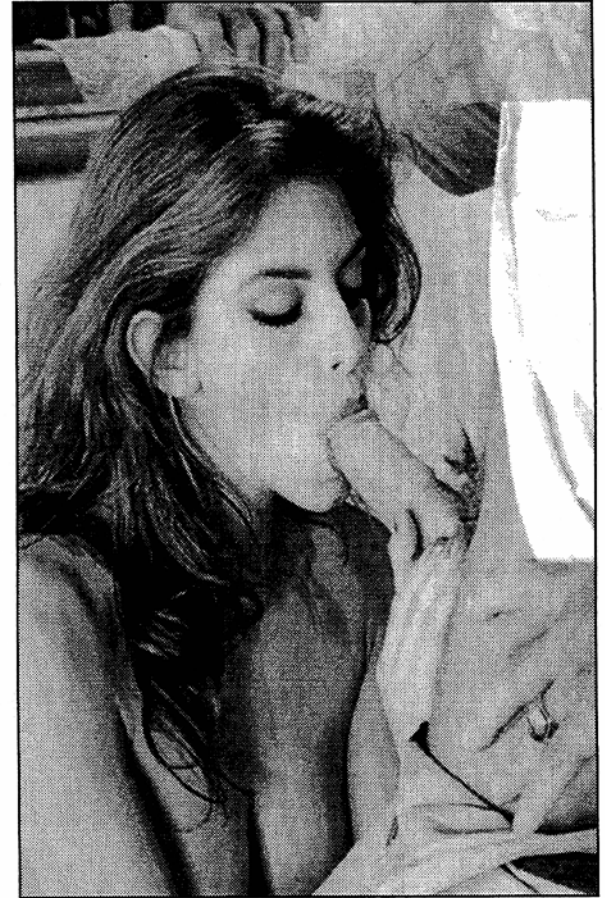
“Keitä ne on ne sankarit?” Sankariksi tuleminen onnistuu seuraavia neuvoja noudattaen helposti keneltä hyvänsä. Pohjakoulutuksena riittänee hyvin esimerkiksi ammattikoulu. Oikea kaupallinen rekvisiitta on kaiken a ja o. Lippalakki, lippu, pelipaita, hieman liikaa alkoholia, tyttöystävän Anttilasta ostamat verkkarit ja jokin sopiva koko maattamme yhdistävä kissanristiäistilaisuus. Tilaisuutta juhliessa pitää muistaa hyvin äänekäs kielenkäyttö hyvinä esimerkkinä maamelaulun laulaminen yliopiston katolla, “Curre för president” -huudot tahi auton äänitorvella tervehtiminen bussipysäkillä keskioletta nauttivia tekniikan ylioppilaita. Eikä sellainen ole juhliiva kaupunki eikä mikään missä ei vähintään yhtä ravitsemusliikettä pistetä remontiin tv-yhtiöiden ja sitä kautta mainostajien maksamien juhlallisuuksien johdosta. Muistakaa sitten tanssia ja hyppiä pöydillä aina kun joku laittaa jukeboxiin Tom Jonesia uudet sata kertaa peräkkäin. Myöskin muiden asiakkaiden maailmanmestaruuskävely ja mestaruus-selkääntäputtelu on mitä hyväksyttävintä toimintaa. Pienet mestaruustappelunpoikasetkin ratkeavat rauhanomaisesti taikasanoilla “Suomi on maailmanmestaaari!” Tänään grillijonossa ollaan kavereita kaikki, ihan jokainen. Autoilijat voivat kerääntyä kadulle tööttäilemään sydämensä halusta mestaruustööttäilyjä. Pienet mestaruuspelikelaritkaan eivät tänään haittaa. Ja auta armias jos poliisi erehtyy kuljettamaan

jäähylle ketään suomalaiskansalliseen tyyliin mestaruutta juhlinutta. “Me ollaan sankareita elämän, ihan jokainen.”

Totuuden nimessä täytynee tosin kertoa että toimittaja itsekkin käväisi asutustajamamme keskuksessa kyseisenä liputuspäivänä (en kylläkään juhlimassa kansallisia ylpeydenaiheitamme herroja maailmanmestareita vaan yksinkertaisesti halusin päästä pukille, ruots. den glider in). Kylläpä oli muuten vaikeata pitää katseensa maassa ettei vaan joutuisi katsekontaktiin eikä herättäisi kommentoimisen halua kenessäkään vastaanantulijassa. Ja ravintolassa jouduin valehtelemaan olevani puoliksi puolalainen ettei tarvitsisi kerrata sataan kertaan samoja voittajan iskulauseita. Onneksi muistin Puolan rahayksikön nimen enkä siis saanut turpaani urheiluvihajaana.

Onko nykyihmisen kokemusmaailma todellakin näin surkealla pohjalla. Tarvitaan satojen miljoonien markkojen business, peruskoulun kesken jättäneet sankarit ja riittävästi alkoholia herättämään elämää entisissä Äyräpään taistelijoissa. Jopa kansallinen isähaamo, pääministeri, pitää saada koikkelehtimään mainos-televisioon onnellisen voittajan näköisenä samaan aikaan kun kansa uskalttaa pistää pari raffaa remontiin. Myöskin Suomen talouden pelastajaa, jesus Martin

Saarikangasta täytyy kuunnella, saihan hän aikaan pari laivatilausta Masa-Yardsille (ja kas kummaa kun edeltäjien kymmenet tilatut laivat eivät pelastaneet puolta miljoonaa sankaria työttömyyden lohikäärmeeltä). Koko Suomen kansa yhdessä nyt maamelaulu! Miksei shakki- tai vammaisolympialaisten maailmanmestareita juhliä ilmavoimien juhlasaattueella oopperan orkesterin soittaessa Porilaisten Marssia?? Jaetaas pojille mitalien lisäksi vielä Mannerheim-ristin ritarikunnan 1. luokan komentaja-merkki tammenlehvin, on se sentään sellainen suoritus tämä jääkiekon maailmanmestaruus. Pesäpallona harrastetaan opettamaan kansalle käsikranaatin heittoa ja poteroon syöksymistä. Viheltää! Mites, shakkiolympialaisten voittajat, saatteko te pillua keskellä päivää kadulla liikkuessanne?? Kuinkahan moni lapsi voi rakentaa julkkistulevaisuutensa väittäen olevansa Hannu Virran avioton lapsi. Joo, antaa Suomen antidoping toimikunnan vaan keskittyä shakinpelaajien ratsaamiseen (Kaleva 11.7.1995) ja jätetään todelliset voittajat, kuten painonnostajat ja pikajuoksijat, voittamaan maailmanmestaruuksia.



Tulos- ja urheiluruudut voisivat oikeastaan saada nykyisen ohjelma-aikansa nelinkertaisena jotta päästäisiin hajottamaan ravintoloita Tuamotu-saaret - Etelä-Jemen krikettiottelun päätyttyä 99-12. Ei ketään kuitenkaan kiinnosta se tulosruudun jälkeen 26 minuuttia myöhässä alkava klassikkoelokuva. Samoiten Tyrnävän perunannostokisat voisivat saada mainosteeveeltä ohjelma-aikaa heti alkueristä lähtien 8h päivässä kuten erätkin kissanristiäiset. Ja joskus kertakaikkiaan käy mielessä ainakin neljän erillisen videolaitteen hankkiminen, eihän sitä muuten mitenkään saa imettyä itseensä kaikkia yht'aikaisia sankari-

tekoja urheilun nimissä jokapojan teeveeruidussa. Ja tottahan se on että “Den glider in” on maailman ainaski 27. paras biisi viidestäsadasta, mikä kävi ilmi eräässä taannoisessa äänestyksessä. Tom Joneskin tykkää urheilusta ainakin jos bisinsä pääsevät sillä varjolla listan kärkeen. Sopivaa on myös lopettaa pienimuotoinen paikallinen Weindorf-riistoviinijuhla “Den glider in”niin. Mikähän viinifestareissa liukuu minnekin??

Mainittakoon lopuksi jutun kirjoittajan urheilleen aikoinaan tosimelessä 11 vuotta, josta muistona palkintokaapista löytyy SM-pronssin lisäksi lukuisia piirin- tms mestaruusmitaleita.

Fuksipellet Teekkareiden terästämänä

Fuksicursed Kuopioon

Aamulla jo palajon ennen heräämistä osa meistä kokoontui yliopiston taksitolpalla numero 5,63, jossa jo postilinjien ökybussi meitä odotteli. Kun lähestulkoon suurin osa niistä joiden piti saapuman oli tullut, jatkoimme keräilyeriä aamuhämäräisessä Oulussa.

Langattoman televiestinnän aikakauden ansiosta onnistuimme haalimaan myös vt.freelancepelimanne Rollen mukaan huolimatta hänen hyvästä yrityksestään unhoittaa koko reissu. Vielä muutama pysähdys ja olimme saaneet koko unisen remmin kasaan ja bussin keulan kääntyessä kohti länsirannikkoa ja Kuopiota, kaikki nukkuivat jo syvää unta huolimatta muutaman mukaan eksyneen teekkarin yrityksestä häiritä rauhaa unieloa.

Kun päivä oli valjennut, ja kallo haljennut, nautittuani erän riimihärkää, saivat kaikki fuksit tilaisuuden kertoa perhe-elämästään ja lemmikeistään, sisarukset mukaan lukien. Sitten saavuimmekin jo perille.



Omin sanoin kuvailen se ensimmäinen yritysvierailu oli aika tylsää tai oikeastaan en minä osaa sanoa (erään fuksin mielipide). Vierailun kulku pääpiirteissään oli seuraava: ensin meille suositeltiin vierailua vessassa, sitten tarjottiin kaffea ja pullaa, sitten selitettiin yhtä ja sitten toista, taisipa olla jotain myös lähiverkkoyhteyksistä, joista me fuksit emme tajunneet yhtään mitään ja lopuksi käytiin vielä hengittelemässä sinkki- ja rikkihappohuuruja tehtaalla. Ainoaksi muistikuvaksi jäi taskunpohjalta myöhemmin päivällä löytynyt pullonavaaja, jota ensin luulin varastetuksi, mutta josta joku fiksumpi tiesi kertoa, että se oli lahjoitettu.

Seuraavaksi vierailimme eräässä kansallisessa ja ylikansallisessa yrityksessä täydentäen neste-tankkausta kuuman päivän varalle nauttien muutaman kiinteässä olo-muodossa olleen pigmähampurilaisen (noiden köyhien tekkariparkojen nauttiessa joitain kylmiä puristepitsoja ulkona -15 asteisessa tuulessa ja tuiskussa). Kommentti fucksilta X: "se liukumäki oli kiva". Tässä vaiheessa osa noista oudoista haalareihin ja valkeisiin pääkappaleisiin pukeutuneista olioista

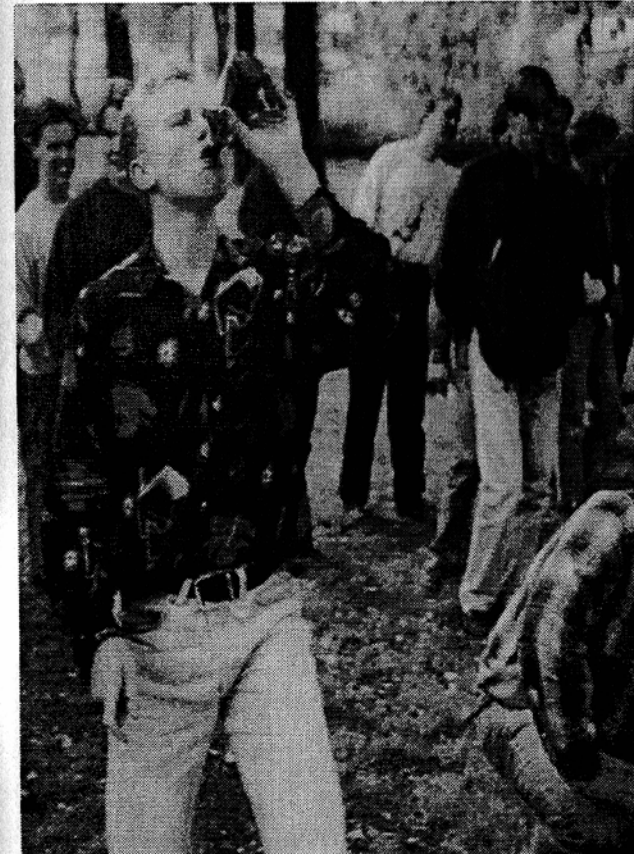
poistui keskuudestamme. Spekuloim kaverini kanssa hetken siitä olivat he uffomiehiä vai ei.

Sitten meille sanottiin, että menemme katsomaan mihin se edellisestä paikasta lähtenyt liikainen, kuulemma saastaa sisältävä putki johtaa. Ennako-odotuksista huolimatta (ongelmajätelaitos) päädyimmekin Kemira-Agrolle. Taas meidät istutettiin kuuntelemaan esitystä, joka tällä kertaa olikin multivisio. Visiosta tuli niin multi, etteivät kaikki kolme silmääni kyenneet vastaanottamaan kaikkea saatua informaatiota. Meille kerrottiin, että tuottavuus oli kasvanut huomattavasti kun tehtaalla oli huomattu ettei kaikkea materiaa kannata kaataa viemäriin vaan osan siitä voi pussittaa ja myydä vaikkapa tielaitokselle

sokerina. Koska olimme olleet oppivaisia, meille tarjottiin kofeiinia piirakalla. Kävimme myös katsomassa valvomoa, jossa nuo valvoneet alkemianharrastajat kertoilivat tehtaassa suoritettavasta alkemiasta, jota myös taidettiin prosessiteknikaksi kutsua. Sen pituinen se.

Osa II: Taistelu

Valmistautuessamme suureen voimainkoitokseen, josta meille ei kerrottu mitään ennen tapahtuman alkua, tarkistimme Kouvolan poliisivoimien vahvuuden ja päädyimme valitsemaan taistelulentäksi keskuspuiston. Tällä nimenomaisella paikalla me kaikki jouduimme nauttimaan jotain ruskeaa ja nestemäistä joka oksetti kovasti, mutta koska pyörintäosuus oli jätetty pois, eivät puiston



käytävät tilaisuuden loputtua hohtaneet syksyn muotiväreissä. Osana tilaisuuteen kuului myös jalkojen liikuttelua toistensa eteen, mikä osoittautui erittäin hankalaksi. Sattuu vieläkin.

Spekuloituamme hetken bussin paikkaa valitsimme sijainnin joka ei ollut kuskillamme eevanasuiselle Evelle mieluinen. Tämän jälkeen meidät fuksit päästettiin irti kirmaamaan pitkin Kajaanin valtatuja, jonka ansiosta päädyimme viettämään aikaamme paikallisten alkuasukkaiden seuraan jollekin rannalle. Istuuduttuamme vietimmekin siinä rattoisan viisituntisen juoden sinolia ja marinolia, jota nämä ystävällismieliset alkuasukkaat tarjoiivat.

Tämän marinoinnin jälkeen pakenimme paikalta. Kaupungin nähtävyyksiin kuuluu mm. puhelinkoppi, johon mahtuu neljätoista fuksia vetämään kät.n. Ja sitten paikalliseen ravitsemusliikkeeseen, jossa sulaudiimme Joukoon kuin rauta veteen. Nautittuamme runsaasti, yhteensä ainakin

kuukauden lukijakysymys: kumpi on teekkari ja kumpi on fuksi???



kolme tuopillista ravintoliuosta, jäimme nauttimaan toistemme seurasta, me komeat fuksipojat, emmekä häiriintyneet vaikka monet paikalliset tyttölapset kävivät meidän nautintoamme häiritsemässä. Teekkaripukuiset sensijaan lumoutuivat täysin noiden neitseellisten seireenien laulusta ja antautuivat heidän seuraansa. Sekös meitä harmitti, sillä myös teekkaripukuisten seurueessa olisi ollut muutama komeahko uros. Illan kuluessa tuo ravintolan tarjoilema tehomaito vaikutti meihin unettavasti, jonka seuraksena se ovella seissyt punatakkainen heitteli meidät opiskelijanuorukaiset yksi kerrallaan ulos, teekkaripukuisten naureskellessa paholaismaisesti vieressä. Onneksemme nämä vanhemmat tieteenharjoittajat tunsivat vastuuta

meistä ja taluttivat meidät bussiin uinailemaan.

Paluumatkasta emme muista paljoakaan, paitsi muutamalla on hämärä muistikuva, että he olisivat kuulleet Intian kuu -laulusta noin 100 säkeistöä. Herätessämme lähestyessämme Tamperetta päässä sattui ja vatsassa kiersi, ja ensimmäin ajatus oli, että nyt nuo teekkarinperkeleet ovat myrkyttäneet meidät. Joku kuitenkin selitti meille kokemattomille raukoille, että se on vain seurausta tehomaidon nauttimisesta ja huusi vielä peräämme poistuessamme bussista voimaan pahoin:

" Tervetuloa teekkarielämään!!!!"

MoPO

Hempeää, ystävät!

Toimittajapa herkesi hellämieliseksi ja rustasi tämän kauniin runontapaisen eräällä iltapuhteella Amarin iltaa, juhannusaattoa, muistellensa. Olkaa hyvät ja muistelkaa tekin. Ja ystävät, muistakaa että masturboidakin saa. Sehän on ihan luonnollista ja kaikkihan sitä tekevät. Pikkutyötötkin hiplaaavat paikkaansa.

äh puh ulla, saanko sinuun tulla
 äh puh kulta, ota suihin multa
 äh puh marja, anna tulla sarja
 äh puh katja, ole mulle patja
 äh puh sanna, mulle takaa anna
 äh puh kaisa, ota mun aisa
 äh puh mallua, onko pirjolla tallua
 äh puh akkaa, saako panna takkaa
 äh puh marju, olen sun karju
 äh puh heidi, kiva peppu leidi
 äh puh henna, ta min penna
 äh puh mirja, olet avoin kirja
 äh puh mainia, onpa kiva painia
 äh puh lotta, isot tissit totta
 äh puh asta, enpä halua lasta
 äh puh sylviä, mitä sitä mylviä
 äh puh kerttu, en tiennyt sua perttu
 äh puh sailaa, ime mun mailaa
 äh puh satu-tyttö, ethän ole katutyttö

...Ja tietysti tytöillekin löytyy omansa...

äh puh pentti, työnnä vielä sentti
 äh puh ari, pakaroiita on pari
 äh puh petri, sisässä vasta metri
 äh puh kalle, päästä mut alle
 äh puh arsi, onpa pitkä varsi
 äh puh nuutti, sullapa vasta tuutti
 äh puh kai, tiukka perä vai
 äh puh asko, älä päälle pasko
 äh puh kainoo, oothan mun ainoo
 äh puh kaukoa, ala jo laukoa
 äh puh jussi, älä naista nussi
 äh puh samponi, onko sulla tamponi
 äh puh ilaria, nuole mun pilaria
 äh puh arvi, vedetään kuule varvi
 äh puh simo, nyt tuntuu himo
 äh puh aimo, ole mulle vaimo





Tervetuloa tekniikan
ja tekniikan tekijöiden joukkoon!

TEKIn opiskelijajäsenet
saavat mm.
seuraavat edut:



Tekniikka & Talous ja
Tekniikan Akateemiset -lehdet
vastuu- ja oikeusturvavakuutus
työsuhdepalvelut
harjoittelu- ja työsuhdeoppaat
harjoittelijapalkka- ja
diplomityöpaikkasuositukset
työttömyysovakuutus
vastuu- ja oikeusturvavakuutus
DI-pörssi ja Diplomityöpörssi
edulliset ryhmävakuutukset

FUKSI!

Jo opiskeluaikana kannattaa
liittyä TEKIn jäseneksi.

Opiskelijoilta ei
peritä jäsenmaksua!

TEKKARI!

Tervetuloa takaisin opintojen
pariin.

Muistathan ilmoittaa uusi
osoitteesi TEKIn jäsenrekisteriin.



TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Oulun aluetoimisto
Teknologiantie 1, 90570 Oulu
(981) 551 5555, fax (981) 551 5556
Sähköposti: Askko.Saastamoinen@oulu.fi

OULUN YLIOPISTO

Monistus- ja Kuvakeskus
Oulu 1995